

HUR FÖRKLARINGEN BLEV SKRIVEN

Det var i september 1983. En god vän, Karin, som var mycket intresserad av hylozoiken, ringde mig och uppmanade mig att försöka få en artikel om den esoteriska världsåskådningen publicerad på *Svenska Dagbladets* Idag-sida. ”Just nu,” sade hon, ”pågår en artikelserie på temat ’Antingen-eller gäller inte längre, nu skall det vara både-och’. Här passar ju hylozoiken in så bra, då den förenar många synsätt.”

Jag tyckte att det var en god idé och beslöt att göra ett försök. Jag tog kontakt med Marianne Fredriksson, som då tillsammans med Ami Lönnroth redigerade Idag-sidan. Hon bjöd mig in till redaktionen, och vi förde ett vänskapligt samtal, varunder jag fick tillfälle att närmare presentera mitt ärende. Resultatet blev att vi överenskom om att jag skulle skriva en artikel av fyra manuskriptblads längd. Marianne Fredriksson önskade också bekanta sig närmare med hylozoiken, och jag lånade henne därför det exemplar av Laurencys *Kunskapen om verkligheten* som jag hade tagit med mig till vårt möte. Detta var en torsdag, och följande veckas tisdag skulle vi träffas på nytt. Då skulle jag ha artikeln klar och hon ha läst boken.

Jag måste här säga att jag starkt tvivlade på att någon, också en mycket intelligent och beläst människa, på bara fem dagar skulle kunna uppfatta väsentligheterna i en sådan krävande och informationstät bok som *Kunskapen om verkligheten*. Det handlar ju inte bara om att läsa utan också att smälta det digra innehållet. Själv hade jag haft att göra med *Kunskapen om verkligheten* i drygt tre år, innan jag gav mig på Laurencys viktigaste arbete, *De vises sten*. Men jag sade inget som kunde störa den goda relation som just upprättats mellan oss.

När jag sedan infann mig på redaktionen veckan därpå, var atmosfären en helt annan. Marianne Fredrikssons tidigare positiva inställning hade slagit om i negativitet. Läsningen av *Kunskapen om verkligheten* hade inte utfallit till belåtenhet. ”Laurency har fel om mantra yoga,” förkunnade hon bestämt. Hon förklarade att hon själv sysslat med mantra yoga i årtal och visste vad hon talade om. Även andra detaljer, som hon nämnde, hade tydligen väckt hennes misshag. Jag sade inte emot henne, utan lät henne hållas. Esoteriken behöver aldrig försvaras för omognas kritik. När hon var färdig, påpekade jag bara att vi hade kommit överens om att jag skulle skriva en artikel, att jag hade kommit för att lämna den och att, även om hon kanske inte längre gillade ämnet, hon ändå borde läsa artikeln. Det ville hon givetvis göra, sade hon.

Marianne Fredriksson läste nu snabbt igenom min artikel. När hon sedan talade, hade atmosfären och hon själv förändrats. Nu var hon återigen den vänliga människa jag mött veckan dessförinnan. ”Det var en bra artikel,” sade hon. ”En mycket bra artikel.”

Hon fortsatte: ”Du skall inte tro att jag inte vet vad esoterik är,” sade hon. Det var uppenbart att hon nu ville mildra sina väl skarpa omdömen om Laurency. ”Jag har läst Alice Baileys böcker till exempel,” fortfor hon. ”Men jag vet precis var gränserna går för vad vi får skriva och inte får skriva. Reinkarnation och karma, till exempel, är omöjligt. Då får vi bara på oss varför sex miljoner judar måste dö.”

”Jaha,” tänkte jag. ”Där har vi de sex miljonerna igen.” Tilläggas bör här att jag drygt fyra år tidigare, våren 1979, effektivt befriats från allt tvångstänkande om den s.k. Förintelsen vid ett mycket klagande samtal med min vän forskningskemisten fil. lic. Arne Groth, som var väl insatt i revisionisternas rön. Om detta kunde jag naturligtvis inte säga något till Marianne Fredriksson. Vid denna tid var det ytterst få människor, som ens hört talas om revisionisterna. Det var emellertid en mycket värdefull upplysning att denna judeocentriska världs bild behärskade även *Svenska Dagbladets* livsåskådningsredaktion och satte ramarna för den själv-censur dess redaktörer tydligen kände sig ålagda att utöva.

Min artikel publicerades alltså aldrig i *Svenska Dagbladet* eller i någon annan publikation heller. Den fick ett helt annat öde.

I början av år 1984 uppstod tanken att författa en brevkurs i hylozoik. Jag planerade tolv brev och skrev dem efterhand som jag fick elever. Den artikel jag ursprungligen skrev för *Svenska Dagbladet* blev den kärna som det första kursbrevet växte fram ur.

Några år senare uppstod tanken att göra om brevkursen, så att den kunde utges såsom bok. Jag tog då bort elevuppgifterna och kommentarerna, gjorde om själva brevtexterna till avdelningar i en bok med kapitelindelning osv. De två sista kursbrevens ersatte jag med nyskrivna texter. Allt detta gjorde jag klart i oktober 1990. I augusti 1991 utkom så boken, som jag givit namnet *Förklaringen*. Denna första upplaga är sedan många år slutsåld, men det finns en andra upplaga på internet, både på denna hemsida och på www.laurency.com

Senare har *Förklaringen* översatts till engelska (*The Explanation*) och danska (*Forklaringen*) och även publicerats på dessa språk. Översättningarna till finska (*Selitys*) och tyska (*Die Erklärung*) är snart klara att publiceras. Översättningen till ungerska (*A magyarázat*) publiceras på denna hemsida efter hand den blir klar.

När jag nu som så många andra nåtts av budet om Marianne Fredrikssons död, sänder jag hennes frigjorda själ en tacksamhetens tanke: Ur våra möten hösten 1983 och ur den artikel som därav blev resultatet föddes först en brevkurs och sedan en bok, som på allt fler språk nu fyller uppgiften att ge människor deras första introduktion till hylozoikens idévärld.

Lars Adelskogh

den 12 februari 2007

Ovanstående text utgör avdelningen HUR *FÖRKLARINGEN* BLEV SKRIVEN av boken *Förklaringen* av Lars Adelskogh. Copyright © by Lars Adelskogh 2007 och 2012.